

Pujol no vol ballar

Malgrat les ofertes que van rebre en el debat d'investidura, Pujol ha optat per governar sol, amb un programa continuista, però que l'accent en determinades propostes referides a l'autogovern. L'oposició haurà d'esperar al març per començar el ball.

No hi haurà ball, almenys fins al mes de març. Tot i els oferiments que ha rebut de l'oposició, Pujol ha decidit d'esperar-se fins després de les eleccions generals del mes de març per veure qui l'acompanyarà al llarg d'aquesta legislatura i de quina manera ho farà. Les proposicions més o menys explícites que van fer el PSC i el PP, en el debat d'investidura tingut la setmana passada al Parlament, van quedar anotades en la llibreta de peticions que tenia el pretendent, però la cosa no va passar d'aquí. El debat d'investidura no ha servit per a fixar la política de pactes, aliances o suports que presidirà aquests quatre anys vinents, però sí que ha servit per a fixar el calendari, i sobretot el programa de govern de CiU, d'aquesta legislatura.

La turbulència generada pel pacte conjunt de l'oposició al Parlament no ha impedit que Pujol invités la resta de forces polítiques al diàleg. Ho va deixar clar en el seu discurs d'investidura: la legislatura comença "en condicions diferents", i governar "requerirà negociar suports parlamentaris". Pujol i oposició discrepen només en el calendari d'aquesta negociació, però la majoria, excepte IC, estan disposats a participar-hi. Tots els partits ja saben quin és el programa de Pujol, perquè el va deixar ben definit en el seu discurs. I és sobre aquest programa que Pujol vol trobar suports. Els programa del líder de CiU té quatre objectius genèrics: més creixement demogràfic, manteniment del sistema de protecció social, més creixement econòmic, i impuls de la formació. Els quatre objectius es reflectiran en les quatre àrees de govern en què Pujol pensa posar l'accent aquests quatre anys. La primera, economia, mantenint el suport a l'economia productiva sense perjudicar la cohesió social i fomentant la innovació tecnològica, tant de la indústria com de l'agricultura. La segona, el benestar, amb l'habitatge, la sanitat i la justícia com a punts més importants. La tercera, la funció pública, impulsant una administració més simplificada i eficaç que contribueixi a reduir el dèficit. En quart lloc, la formació, amb l'ensenyament com a element prioritari.

El permís de conduir i l'IVA. Però la prioritat principal continua essent el desenvolupament de l'autogovern. Pujol descarta d'entrada propostes que requereixin una reforma de l'estatut per augmentar l'autogovern, com la del concert econòmic, cosa que l'allunya d'una pos-

Pujol posa Canal 9 TV com exemple de mala gestió del PP

Jordi Pujol va criticar la política comunicativa que aplica el PP valencià per impugnar les acusacions que li feia Aleix Vidal Quadras en el transcurs del debat d'investidura de la setmana passada al Parlament de Catalunya. El líder del PP català havia acusat Pujol de fer una política poc plural en els mitjans de comunicació que depenen de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, principalment TV3 i Catalunya Ràdio. En el torn de rèplica, qui llavors encara era candidat a la presidència de la Generalitat, va retreure a Vidal Quadras la política que fa el govern de Zaplana a TVV i Canal 9 Ràdio. Adreçant-se al PP va afirmar: "La seva televisió al País Valencià no dona gaire bon exemple de com ha de funcionar una televisió pública, no al cap d'uns anys, sinó al cap de tres setmanes". Vidal Quadras no solament no va desmentir les crítiques de Pujol en el seu segon torn de rèplica, ans les va admetre. El líder del PP català es va destacar dels seus companys de partit valencians ("que el veí ho faci malament, no és motiu perquè aquí també sigui així"), es va limitar a assegurar que és probable que alguna cosa s'hagi fet malament, i irònicament, va assegurar que ell ho faria d'una forma "més correcta".

No va ser aquesta l'única vegada que en el debat d'investidura hi va haver referències als altres territoris dels Països Catalans. El País Valencià també va ser esmentat per Pujol com a exemple de comunitat autònoma, juntament amb el Principat, que té un sistema de finançament insuficient. L'oposició, per boca de Nadal i de Colom, va reclamar més atenció o una actuació prioritària del futur govern de la Generalitat en el conjunt de l'àrea cultural catalana. El líder d'ERC va ser el més explícit i va reclamar "la reunificació de tota la nostra nació, que no és només el Principat". Colom va acusar el govern català d'haver "desertat, per pors i per prudència" d'aquest objectiu, però va convidar Pujol a fer que el govern de Catalunya recuperés "el lideratge" del procés. D'aquest lideratge, també en va parlar Joaquim Nadal, quan esgranava l'apartat de cultura. El cap de l'oposició socialista va demanar a Pujol "una orientació menys folclòrica, menys retòrica, més en favor del lideratge de Catalunya, en l'arc llatí, en les terres de cultura catalana".

P. M.

sible entesa amb ERC. Tot i no tancar aquesta porta radicalment, Pujol opta pel camí gradual de la negociació per esgotar les possibilitats de l'estatut i culminar el traspàs de competències pendents. En aquest terreny té més a prop Joaquim Nadal. El primer bloc de competències que pensa reclamar pertanyen encara al paquet de negociació que va quedar interromput aquest estiu: la policia de trànsit, les polítiques actives d'ocupació de l'INEM, l'Institut social de la Marina i certs aspectes de la Llei Orgànica de l'Administració de l'Estat pel que fa a la supressió dels governadors civils. En una segona fase, quan la governabilitat de l'estat torni a ser definida -és a dir, després de les eleccions generals-, el govern català afegirà un nou paquet de reclamacions per traspassar: la gestió del 0,52% de l'IRPF destinat a associacions sense ànim de lucre, paradors de turisme, autocol·lejes, el permís de conduir, el servei meteorològic i les mútues d'accidents de treball, i algunes més. La finalitat és

d'avançar cap a l'administració única, que per ara només es dona en l'àmbit competencial d'agricultura. Encara en el capítol autonòmic, el govern de la Generalitat es fixa dues prioritats més: continuar aplicant el nou model policíac i millorar el finançament. Al final d'aquesta legislatura el govern de la Generalitat vol tenir cinc mil mossos i que el seu desplegament cobreixi ja la meitat de les comarques. I pel que fa a finançament, l'objectiu és d'assolir uns ingressos iguals als que tenen les altres comunitats amb un sostre competencial igual que Catalunya. Aquestes comunitats disposen de concert econòmic, però CiU proposa d'arribar al mateix nivell d'ingressos per la via de l'increment de la corresponsabilitat fiscal, mitjançant una participació més alta en les quotes líquides del IRPF -actualment del 15%- i en els altres impostos de l'estat, com l'IVA i els impostos especials sobre tabac, benzina o matriculacions.

El programa que té preparat Pujol per a

aquesta legislatura té una música que només poden ballar dos dels quatre partits de l'oposició: el PP i el PSC. Els altres dos, IC i ERC, per motius diferents, en resten, de moment, exclosos. Els socialistes, amb Nadal al capdavant, exigeixen un canvi de rumb de Pujol per acostar posicions. Nadal, d'entrada, ja va advertir Pujol a l'hemicicle: "Jo no sé ballar". És a dir, el PSC també vol escollir la música i no actuar només de comparsa. Per això el líder de l'oposició va exposar també el seu programa, al detall, perquè el futur president escoltés també la seva música. Nadal coincideix amb Pujol en la gradualitat de la negociació per a augmentar el sostre de l'autogovern, i en la necessitat de completar totes les transferències previstes en l'actual ordenament abans de plantejar cap reforma del marc legal estatutari. També coincideix en la voluntat de millorar el finançament per la via de l'increment de la corresponsabilitat fiscal, augmentant la participació en els tributs de l'estat. On Nadal posa l'accent és en una racionalització i simplificació de l'administració autonòmica, en la necessitat

de millorar el finançament i la relació de la Generalitat amb els municipis, en l'equilibri del territori, en l'ocupació i en la reforma de les polítiques del benestar. Punts programàtics concrets que no impedeixen de trobar un terreny de joc comú. Vidal Quadras també busca el terreny de joc comú amb Pujol, però d'una forma radicalment oposada a la de Nadal, des de l'absència o amb la màxima inconcreció programàtica. El líder del PP català va fer l'oferta més espectacular de pacte durant el debat d'investidura, però gairebé no va posar cap condició concreta, més enllà de la d'accelerar el calendari. Precisament va ser Pujol qui es va encarregar d'assenyalar les diferències que el separen del PP, que superen el marc estrictament programàtic per situar-se en l'àmbit del projecte de país, on PP i CiU tenen projectes oposats. Per això Pujol es va negar a ballar amb Aleix Vidal-Quadras recordant-li que el PP s'havia oposat a l'acord de finançament autonòmic, a l'acord policíac, i que CiU no pensa canviar la seva política lingüística. Aquí, les diferències, les va marcar Pu-

jol, mentre que el PP va procurar de dissimular-les. En canvi, amb Nadal, Pujol va entrar a discutir la lletra menuda.

El tercer partit en joc, ERC, ha quedat en aquest inici de legislatura fora del ball. Pujol no ha acceptat cap de les dues premisses essencials que els independentistes consideren bàsiques a l'hora de plantejar-se una col·laboració en la governabilitat: el concert econòmic i la reforma de l'estatut. En el recent debat d'investidura va quedar palesa la distància entre Pujol i Colom. Allà on ERC posa concert i reforma, CiU hi posa augment de la corresponsabilitat fiscal i esgotament de totes les possibilitats que ofereix l'actual marc legal. Colom només va treure una concessió de Pujol: crear una comissió d'estudi sobre els efectes del concert. Una comissió que ja té un resultat conegut, però que és la manera que té Pujol de no donar un cop de porta definitiu als independentistes, car, si després del mes de març una majoria absoluta popular el deixés fora de joc a Madrid, sempre podria recuperar una parella de ball que, de moment, s'ha estimat més de posar en el tercer lloc de la llista. **Pere Martí**

TARTARÍ DE TARASCÓ
Alphonse Daunet

EL DRAC
Manel Cubedo

PARÀBOLES I PROU
Josep Iborra

Edicions Bromera

e=mc² AMOR MEU
Patrick Cauvin

LA PRINCESA DEL DESERT
Rodolf Sirera

HISTÒRIA DE JACOB XALABÍN
Anònim